

SPÆKHUGGERNYT

november 1994

715

DANSK SPÆKHUGGERKLUB

BESTYRELSE

Ib Schneider formand
A.D. Jørgensens Vej 85, 1
2000 Frederiksberg
31 74 09 59

D 142

Michael Petersen
Kystvænget 10
5700 Svendborg
62 20 91 14

D 469

ÅRHUS

Torben Precht-Jensen kasserer
Holmsruggårdsvej 212
8210 Århus V
86 24 59 13

D 515

Torben Vang
Ringdams Kobbøl 21
7100 Vejle
75 72 63 65

D 109

Torben Vang sekretær
Ringdams Kobbøl 21
7100 Vejle
75 72 63 65

D 109

Torben Precht-Jensen
Holmsruggårdsvej 212
8210 Århus V
86 24 59 13

D 515

Ole Stærsgaard kassejæder
Ravnhusvej 9
3500 Værteløse
44 49 48 58

D 102

ØRESUND NORD

Sven Bové Christensen kassejæder
Eimosevej 105
8340 Malling
86 93 14 69

D 22

Hans Jørn Stahr
Gl Strandvej 231 B
3050 Humlebæk
42 23 54 58

D 225

Hanne Skovbjerg kassejæder
Isstrupvej 48
2820 Gentofte
31 65 72 89

D 256

Anker Schrøder
Åtoften 136
2990 Nivå
42 24 20 52

D 232

ISEFJORD

Haas Fris
Viovej 6
3600 Frederikssund
42 31 60 06

D 418

LILLEBÆLT

Leif Bødtker Jensen
Sundquistgade 32
6400 Sønderborg
74 42 78 58

D 92

SYDFYN

Jens Vode Nielsen
Bjørnøvej 54
5700 Svendborg
62 21 86 48

D 316

SPÆKHUGGERNYT

udgives af
Dansk Spækhuggerklub
udsendes 4 gange årligt

REDAKTIONENS ADRESSE:
I A SCHWARTZ GADE 23
2100 KØBENHAVN Ø

Fra Redaktionen:

Til læserbreve indeholder oplæg til en bred debat om Spækhuggerklubbens aktiviteter: Kapsejlads, mesterskaber, pokalserier, blad mm. Redaktionen vil som forudsætning for den videre debat fastslå at Spækhuggernyt er åbent for alle medlemmer, der måtte have noget på hjerte af interesse for bladets læsere, som dette nummer demonstrerer. En del skriveri er 'resultatbørsagtigt', som Jesper Esbensen erklærer i sit indlæg, næppe ment rosende - men det er ikke et udtryk for en redaktionel prioritering, undertrykkelse af andet stof eller nogen sammensværgelse. Spækhuggernyt bringer stort set hvad der kommer!

Trods hårdnakkede påstande om det modsatte, er der faktisk stor interesse for kapsejlads blandt klubbens medlemmer og dermed bladets læsere. Men det udmøntes ikke altid i aktiv deltagelse i sporten.

Et par hundrede Spækhuggere betaler for retten til at sejle kapsejlads, dokumenteret ved deres fornyelse af klassebeviset hvert andet år. Spækhuggerklubben har ca 230 medlemmer. Den inkarnerede tursøjler tilhører altså et mindretal, flertallets interesse er kapsejladsen. Er du, kære læser, tursøjler må du lide under alenlange - indrømmet, ofte svært kedelige - beretninger af typen: Vinden var højredrejende på tredje opkryds i fjerde sejlads, men strømmen løb modsat, så vi slog under land osv osv osv.

Bestyrelsen er ved flere lejligheder blevet gjort opmærksom på klubkulturproblemet. Vi ved der er stor forskel på 'sove-hjemme-stævner', typisk i Øresundsområdet, og stævner hvor besætningerne sover i telt eller i båden. Den sidste type giver bedre muligheder for socialt afkast og er med et godt gammelt ord: 'Hyggeligere'.

For at gøre stævnerne attraktive må klubkulturen og det sociale dyrkes i højere grad end hidtil. Weekend efter weekend kan nogle klasser samle store kapsejladsfelter. Hvorfor? Måske fordi deres sejlads sjældent indgår i 'pakkestævner', der tilbydes tre-fire klasser på én gang som 'Cup-dit-eller-dat'. Der arrangeres kapsejlads for én klasse og denne klasse føler sig derfor godt behandlet.

I denne forbindelse vil jeg foreslå Jesper Esbensen at gå direkte til bestyrelsen og tilbyde at være den, der sørger for at DM 95 - hvor det nu bliver til næste år - bliver suppleret med det af ham foreslåede Spækhuggetræf. Arbejdet vil omfatte udarbejdelse af invitation, program for aktiviteter, samarbejde med sejlklubben etc. Rigtig god fornøjelse!!

heo

Fra læserne:

Alle mand på dæk?

Stort set hver eneste beskrivelse af kapsejlads i Spækhuggerklubbens regi afsluttes med et spørgsmål om, hvorfor der nu heller ikke denne gang var flere deltagere. Den kendsgerning og redaktionens opfordring i Spækhuggernyt 44, er den direkte anledning til følgende bemærkninger.

Den til stadighed vigende interesse for kapsejlads i Spækhuggere kan der være mange grunde til, og flere af dem er da også de sidst år blevet opregnet af klubbens skribenter, *det koster penge at være med, skipper skal bruge gæster, er vore sejl ikke lidt for gamle?*

etc. Alt sammen argumenter jeg kan identificere mig temmelig godt med. Men en faktor jeg tror man tillægger for ringe vægt - og det gælder også deltagersvigtet i andre klasser - er at afstanden fra eliten til vi almindelige dødelige bliver større og større, dels forstået rent sportsligt, dels - og det er det mest centrale problem i vores klub - kulturelt. Det er en påstand, nuvel, men jeg mener, at der er dannet en kløft mellem de kapsejlende og tursejlende huggerefolk og jeg mener påstanden kan underbygges.

Hypotesen kan nemlig (nok ikke metodologisk korrekt) bevises af klubbens medie, det blad De nu holder i hænderne. Gang på gang tager bladet sig ud som en resultatbørs, hvor vi kan se hvordan det går med pokalserierne, og vi kan læse argumenter for og imod forskellige banetyper og sejladsbestemmelser og vi kan studere historiske vejrudsigter fra stævnerne i Øresund.

Jeg mener ikke at den svigtende deltagelse i kapsejlads er et problem i sig selv.

Snarere er den et symptom på klubbens egentlige problem; vi er ved at glide fra hinanden. Kapsejlerne glider målrettet til kapsejladsstævnerne, mens tursejlere set oven fra blot sejler deres egen sø.

At Spækhuggerklubben i *bredden* således har det skidt, er et problem som alle der er glade for deres båd og betaler kontingent til klubben må have interesse i at finde en løsning på. Og jeg mener vi har gode kort på hånden til dette arbejde. Dels er Spækhuggeren en populær bådtype, hvorfor der altid vil være sejlere, dels har klubben formået at organisere en stor del af disse i en organisation, hvad der i nogen grad kan lette arbejdet. Og sidstnævnte er netop vores trumf. Fra kortspil ved vi at en trumf ikke batter spor, hvis den ikke bliver spillet og bliver spillet rettidigt. Vi må sats på andet og mere end kapsejlads for ikke at komme i en situation, hvor vi sidder med en trumf på hånden uden et bord at spille den på!

Hvis vi forestiller os, at der ingen Spækhuggerklub var, men at vi stod overfor at skulle etablere en, hvad ville vi da gøre? Hvad er det eneste naturlige spørgsmål at stille når et kollektiv af individer går sammen i en organisation? Svaret må være, at vi skal spørge os selv, hvad det er vi er fælles om, hvad det er der kan berettigg denne klubs eksistens. Svaret på det spørgsmål tror jeg er løsningen på vores og dermed på klubbens problemer.

Og det vi er fælles om - medlemmernes største fællesnævner - det er et eller andet forhold til en Spækhugger (som ejer, gast eller sågar også som konstruktør!) Det er ikke vores fællesnævner at vi vil kapsejle, det kan vi jo nok se af deltagerlisterne. Og det er ikke vores fællesnævner at vi vil sejle vores egen sø, for så var der nok ikke nogen medlemmer i klubben.

Altså: Lad os kalde alle mand på dæk og få denne klub til at fungere som en klub. En klub for alle medlemmer. Det kan næppe gøres ved blot at holde Danmarksmesterskaber i overensstemmelse med kapsejlernes (eller potentielle kapsejleres) ønsker, sådan som formanden efterlyser det med sine i øvrigt berettigede spørgsmål i artiklen *'Set fra formandens stol. Hvor blev I af allesammen?'* Det vil derimod kræve en debat, der når længere ud i rækkerne af Spækhuggersejlere end snakken om kapsejlads.

Og så et håndgribeligt forslag, der dels udspringer af min interesse for kapsejlads, men manglende viden om selv samme disciplin, dels udspringer af et ønske om at se lidt mere til andre Spækhuggersejlere. Hvad med at afholde et Spækhuggetræf? Og hvad med at gøre det simultant med og på samme sted som det officielle Danmarksmesterskab? Det vil give alle os tursejlere en anledning til at mødes og samtidig vil det kunne give os blod på

tanden til senere deltagelse i kapsejladseme. Vi kunne allesammen mødes på tværs af vores sejlsadsvaner, besætninger kunne sammensættes og idéer og fiduser viderebringes i et større forum af ivrige lyttere. Af andre iboende fordele kan nævnes at alene den større flåde af Spækhugger ville gøre arrangementet mere attraktivt for sponsorer, at begivenheden ville gøre sig bedre i relevante medier og endelig at der ville være flere til at klappe af sejlere øverst på skamlen og drikke champagnen.

Du har ret, højtt ærede formand, 'Noget må der ske - KLAR VENDE!'

Jesper Esbensen

Om Optagelsesritualet i Spækhuggerklubben

Kære hr redakteur af Spækhuggernyt

Grænseløs var glæden og taknemmeligheden i det lille Spækhuggerhjem i forgangne uge. Efter to år som entusiastisk - omend hidtil ubefaren - Spækhuggersejler og medlem af den udmærkede klub og dermed abonnent på det hyggelige tidsskrift (vejtrækning) føler jeg mig endelig accepteret som medlem. Forud er gået en del telefonsamtaler for at opnå den gunst at måtte indbetale det beskudne kontingent - og en del andre opringer, når jeg rygtvis havde erfaret at et nyt Spækhuggernyt var på gaden. En herlig måde at lære bestyrelse og redaktion at kende på. Optagelsesritualet kan anbefales til andre klubber, for man er sikker på at slippe for den hunkne og mindre seriøse medlemmer, der alligevel ikke mener noget med det, medmindre det i virkeligheden er arrangeret af hensyn til Gert Rønby midaldrende mænd med udalt kontaktbehov, se Spækhuggernyt 44, side 10. Der må være tale om en misforståelse, der i nr 44, side 4 er refereret at 'flere nye sejlere efterlyste en bedre modtagelse af nye medlemmer'. De har bare ikke forstået den dybere mening i optagelsesritualet.

På side 14 i samme nummer efterlyser redaktionen indlæg om årsagerne til den konstaterede nedgang i tilslutningen til sejladserne. For mit vedkommende er det ret enkelt:

1. Manglende erfaring i kapsejlad
 2. For gamle sejl (under udbedring)
 3. Manglende erfaring i at samle en velegnet besætning
 4. Tilbageholdenhed overfor risikoen for at gøre mig helt til grin i det gode selskab.
- Er det noget en klub kan gøre noget ved, så kom endelig an, og i takt med elimineringen af undskyldning 1 - 4 kan I regne med at se mig.

Hou (syd for Aarhus) den 15. september 1994

I respektfuld ærbøddighed Deres Torben Steen Jensen, D 177

Til Spækhuggersejlerne i Vejleområdet

Så gik det år og et nyt kapsejladstår nærmer sig.

Kan vi gøre det sjovere at sejle kapsejlad på Vejle Fjord: Fx ved at flere Spækhuggersejlerne deltager? Jeg vil gerne lægge tid og faciliteter til én eller flere

afteendiskussioner herom.

Det kan blive sjovere blandt andet ved at vi gastede hos hinanden, lånte sejl eller lignende. Der er mange muligheder.

Da jeg råder over masser af plads kan vi gennemgå sejl mm, eventuelt bistået af en lokal sejlmager. Lad os prøve!!

Jeg er ny her i området og kender kun dårligt jeres adresser, men prøver herigennem at få kontakt med jer.

Kontakt Lars Lund, D 125

Højskolevej 9, 7100 Vejle, tlf: 75 85 77 05

Gummi er godt

Næst efter sejl må fugemasse ubetinget være det produkt, der står enhver sejlers hjerte nærmest. Der findes næppe en lystbåd uden et passende udvalg af fugemasser, og der findes næppe et sejlsportsblad uden en anvisning på brugen af det kære klistet. Således også i sidste nummer af Spækhuggernyt, hvor der er en løvrigt udmærket historie om utætheder i agterskibet, og hvordan man slipper af med dem.

Fugemasse, og især fugepatron og fugepistol hører da også til de opfindelser, der er så gode og indlysende at det kan være svært at acceptere at man ikke selv fik gjort dem. Men alting med mådel! Fugemasse er ret beset noget biks at mase ud på steder, hvor der egentlig blot kræves en god, gammeldags pakning. Altså mellem emner, der presses hårdt sammen ved monteringen. Det gælder så godt som alle beslag på en båd.

Pakninger findes ganske vist sjældent præfabrikerede, men derfor skal man ikke give op. Cykelslangler og bilslangler egner sig glimrende. Intet er nemmere end at klippe en nøjagtig pakning ud, stanse skrunehuller med en hullerang og montere beslaget uden nogen form for nams overhovedet! Ingen udpresset masse rundt om beslaget og ingen patron, der ligger og småsavlter efter man har lagt den fra sig. Gummipakningen er usynlig, den er fuldstændig tæt og den holder nærmest evigt.

Til sidst et tip om hækstagsgennemføringen. I den originale version består tætningen vistnok af en harmonika-muffe fra styretøjet på en Datsun, hvis importør jo oprindeligt havde reservedelslager dør om dør med værftet. Man må bruge hvad man har, som kællingen sagde, da hun tørrede stegerpanden af med katten!

Løsningen er nu slet ikke så tosset og den holder også tæt et par sæsoner. Men staget trækker skævt i harmonikaen og laver revner i folderne, så før eller siden må man skifte sin Datsun-muffe.

Til det brug tager man sin (kasserede) våddragt og klipper en neoprenskive ud. Herefter klipper man en radius ind til centrum af skiven, former skiven til et kræmmerhus rundt om den wiretamp, der stikker op gennem hullet og limer overlapningen sammen. Når limen er tør og dimsen har form som et kræmmerhus (med opadpegende spids) lægges den rustfri roset på plads så den træder på kræmmerhuset hele vejen og skrues fast.

Med omhyggelighed er resultatet nedeligt, tilstrækkeligt fleksibelt og langtidstæt. Så altså mine herrer (og damer): Brug gummi!

D 565 Jan Eggers

PS Ved nærmere eftertanke skal man ikke klippe ind til centrum af neoprenskiven for derved det samme problem som med harmonikaen, nemlig det skæve træk. I stedet skal man klippe og folde så man får et skævt kræmmerhus. Fordi staget jo ikke kommer lodret op af hullet. Ja, det er ikke nemt at forklare.

Pokalserie for Spækhugger Sydfyn

I pokalserien 1994 var der planlagt fire sejladser, hvoraf tre var distancesejladser og den ene trekantbane.

Tåsinge Rundt den 15 maj havde kun fem Spækhuggere tilmeldt. Vejret var perfekt ved starten med ca 5 m/s, men som dagen skred frem faldt vindstyrken og af alle 55 startende både var der kun 10 der gennemførte selvom banen blev afkortet fra 30 sm til 25 sm. Ikke uventet kom alle Spækhuggere i mål.

Den fælles Efterårssejlad 11 september var modsætningen. Her blev der målt over 15 m/s og selvom starten blev udsat to timer i håb om aftagende vind hjalp det ikke. Der var stadig over 15 m/s og sejladsen blev aflyst.

Hermed resultaterne fra sejladserne:

	A	B	C	D	Total
1 D 229 Godinok	8	10	10	-	28
2 D 147 Kitofa	10	9	7	-	26
3 D 316 Sif	7	8	6	-	21
4 D 89 Fri	6	7	5	-	18
5 D 267 Fnug	9	-	8	-	17
6 D 92 Strit	-	-	9	-	9
7 D 96 Trine	-	6	-	-	6

Jens Vode Nielsen, D 316

Øresundspokalen 1994

D 63 havde som den eneste Spækhugger deltaget i alle seriens sejladser før Gordon's Gin Cup og skulle mindst have en andenplads for at forbedre den samlede stilling. Pokalen kunne kun have hos D 63 eller D 65. D 65 trak med sin andenplads det længste strå og vandt første aktie i den nyudsatte Øresundspokal. Den gamle pokal blev som bekendt vundet til ejendom af D 17 sidste år. Den fik fem års levetid.

A: Ladies Cup B: KAS forårsstævne C: FREM's hovedkapseljads D: KAS' efterårsstævne E: Gordon's Gin Cup

	A	B	C	D	E	total
1 D 65	0	7	10	10	9	36
2 D 63	8	9	9	8	7	34
3 D 97	2	-	4,5	9	8	23,5
4 D 6	-	8	6	5	-	19
5 D 17	5	-	-	-	10	15
6 D 225	9	-	-	-	5	14
7 D 361	0	-	6	7	0	13
8 D 2	7	-	4,5	-	-	11,5
9 D 21	-	-	8	3	-	11
10 D 252	0	-	7	4	0	11
11 D 256	10	-	-	-	-	10
11 D 123	-	10	-	-	-	10
13 D 78	-	-	-	6	3	9
14 D 133	1	-	-	-	6	7
15 D 249	6	-	-	-	-	6
16 D 215	4	-	-	-	-	4
16 D 95	-	-	-	-	4	4
18 D 91	3	-	-	-	-	3
19 D 77	-	-	-	2	-	2
19 D 81	-	-	-	-	2	2
21 D 60	-	-	-	-	1	1
22 D 13	0	-	-	-	-	0
22 D 5	0	-	-	-	-	0
22 D 113	-	-	-	-	0	0
22 D 260	-	-	-	-	0	0

I 1993 gav Gordon's Gin Cup anledning til et længere efterspil. Den udsendte resultatliste tildelte som lovet de tre største løb ærespræmier. Imidlertid var Spækhuggerrøbet lige så stort som det tredjestørste - H-bådsløbet - som var tildelt en ærespræmie. Redaktionen - som var repræsenteret på den vindende Spækhugger - ringede til Vedbæk Sejlklub, men opringenen opklærede ikke noget, altså: Brev afsted. En uge senere var der ikke kommet svar fra Vedbæk Sejlklub. En protest blev afsendt med en anmodning om godtgørelse efter IYRR 69 (a).

Nu skete der noget! En behandling af anmodningen blev afvist pr brev af protestkomiteens formand og Vedbæk Sejlklub skrev at antal tilmeldte skulle opfattes som rettidigt tilmeldte. Det ville blive skrevet i klar tekst næste år (94). Visse spidsfindigheder i sagen medførte imidlertid fremsendelse af en appel til det dertil indrettede udvalg i Dansk Sejlunion. I oktober i år kom udvalgets svar: Vedbæk Sejlklub bestemmer alene hvem der

skal tildeles ærespræmier, men klubben bør skrive bestemmelserne for tildelingen tydeligt så der ikke efter sejladsen opstår diskussioner.

Det gjorde Vedbæk Sejlklub så i år med en bestemmelse om at ærespræmier i tilfælde af flere lige store løb tildeles efter kapsejladskomiteéns bestemmelse!! Bestemmelsen kom hurtigt i brug, idet Spækhuggerne og X 79'erne begge havde 14 tilmeldte og kapsejladskomiteén besluttede efter sejladsen at begge klasser skulle tildeles ærespræmie. I Spækhuggerklassen blev den vundet af D 17, som det vil fremgå af resultatoversigten for pokalserien.

heo

Bøgestrømpokalen 1994

- A Fakse Bugt Cup 28. maj, 2 sejladser
- B Møn Rundt (aflyst pga af manglende tilslutning)
- C SRS Hovedkapsejlds 3. september, 2 sejladser
- D Lindholm Rundt 10. september

	A	C	D	total
1 D 238 Orca	10	10	10	30
2 D 31 Racy	8,5	9	9	27
3 D 288 Signe	8,5	8	8	24,5
4 D 307 Piraya	7	7	4	18
5 D 168 Dille	-	6	5	11
6 D 400 Spurven	-	-	7	7
7 D 275 Felicia	-	-	6	6
8 D 52 Røde Orm	-	5	1	6
9 D 408 Marina	5,5	-	-	5,5
9 D 94 Bulldoc	5,5	-	-	5,5
11 D 27 Søhesten	-	-	2	2

Vinder af Bøgestrømpokalen 1994 blev således D 238, Orca, der sejles af Christen Knudsen fra Præstø.
Halvmodellen af Spækhuggeren er blevet overrakt under sejlmiddagen efter Lindholm Rundt.

Peter Nielsen
D 307

Århus Bugt kredsen

I Århus Bugt har sejlervejret været helt fantastisk i 1994. Milde og gode vinde samt få regnbyger. Hvem husker ikke den helt fantastiske sommer. Vi kan desværre ikke berette om en fabelagtig medlemsftigang og heller ikke om et stigende aktivitetsniveau, men vejret - det kan vi da altid skrive lidt hjem om.

Med fire tilmeldte til Marselisborg Premieresejlads 7.- 8. maj er konklusionen at den ligger for tidligt til at indgå i kredsmesterskabet for fremtiden. Bådene var simpelthen ikke klar.

Fire uger senere var bådene klar til Fyn rundt (Odense Sejlklub), der var en del af kredsmesterskabet i 1994 i Århus Bugt kredsen. Det var en fantastisk sejlads. Fin vind og solskin. Desværre var der for få både til at sejladsen havde den gamle spænding. Man skulle lede længe for at se en Spækhugger. Jens Erik Hansen (D 431) vandt forfjert efter at have ført det meste af sejladsen. Vi var lige efter Jens Erik, men vores spiller besluttede sig for at forlade sejladsen (og denne verden) lige syd for Nyborg. Heldigvis skiftede vinden, og det sidste stykke op til Fyns Hoved var kryds med fok og rebet storsejl. Netop da vi nåede Fyns Hoved kosten og kunne se frem til de sidste få sømil til målet, knækkede vantskruen i forstaget !!! Fokken blev flænget og mens masten var på vej samme sted hen som spilleren, blev spillerfaldet gjort fast som forstag og hurtigt forszærket af ophalet til stagen. På trods af sejl og rigs selvmordstilbøjeligheder mistede vi kun én placering og endte som nr. 3.

Der var afgjort for få deltagere (11 både) til Fyn Rundt...

En uge efter Fyn Rundt kom kredsens tredje sejlads i kredsmesterskabet. Det var trekantbanens flagskib i Århus Bugt - krydret med sejlads på "bananbanen": Århus Cup.

De fleste både blev i havnen - nogle havde angiveligt svært ved at trække endnu en veksle på familielivet så kort tid efter Fyn Rundt - andre havde travlt med at udbedre skader.

Der var tre deltagende både, der havde et sjovt og spændende stævne.

Efter sommerferien havde vi den traditionelle Tre Broer på programmet. Det var en dejlig sejlads med mange deltagere, men den sidste del blev gennemført i over 20 m/sek. Et rigtigt herrevej.

En af de populæreste sejlads på Bugten var Festugesejladsen. Til gengæld var den ikke med i kredsmesterskabet. Vi havde oven i købet gæster fra Øresund idet Lars Røpke deltog i en lånt båd. Der går stadig rygter om at visse jernbanevogne blev omrangeret på baneområdet af ...

Årets sidste sejlads var Tunø rundt. Det er en dejlig distancesejlads, arrangeret af Hou bådelaug. Sejladsen er delt i to dele og mellem sejladserne går man i land på øen. Her nydes frokosten, der kan tilberedes på en grill. En anderledes og god sejlads, hvor man ind i mellem sejler i kraftig strøm.

Resultater fra Aarhus Bugt Pokalen 1994

A: Marselisborg PS B: Fyn Rundt C: Aarhus Cup
 D: Tunø Rundt E: Tre Broer

	A	B	C	D	E	TOT
1 D 432	8	10	10	10	9	39
2 D 109	9	8	9	-	8	34
3 D 500	10	-	-	9	-	19
4 D 22	-	5	-	6	7	18
5 D 468	7	9	-	-	-	16
6 D 476	-	-	8	8	-	16
7 D 264	-	7	-	7	-	14
8 D 177	-	-	-	5	6	11
9 D 515	-	-	-	-	10	10
10 D 292	-	6	-	-	-	6

Stort tillykke til Jens Erik Hansen, D 431.

Hilsen fra Torben og Torben

Ny udgave af klasseregler og vedtægter

På grund af to sammenfaldende begivenheder - Klassereglerne fra 1989 er udsolgt og vedtægterne for klubben blev ændret i forbindelse med den ekstrordinære generalforsamling 4. august - har det været nødvendigt at genoptrykke regler og vedtægter. Genoptrykket sker naturligvis primært for at kunne byde nye medlemmer velkommen med lidt læsestof og kontant information om hvad de må med Spækhuggeren - og hvorfor ikke. Imidlertid vil det også i begrænset omfang være muligt for gamle medlemmer, der har forlist deres kære gamle klasseregler i bundvandet, at erhverve sig et nyt og friskt eksemplar ved at sende kr 40 (som dækker trykkeomkostninger og et frimærke) til Torben Precht-Jensen, se adressen side 2.

heo

DM 1995

Tidligere udsendte røgsignaler om at Lynæs skulle være vært for DM i 1995 tilbagekaldes hermed. Bestyrelsen har modtaget en negativ melding fra Lynæs og pt er således hverken tidspunkt eller arrangørklub kendt for 1995. Vi håber at have præcise informationer til næste nummer af Spækhuggernyt. Under alle omstændigheder skal oplysningerne om mesterskabet med i Kapsejladskalenderen, der har deadline omkring nytår!!
 Og så iøvrigt god jul og godt nytår fra redaktionen.

heo

SØNDERSØVEJ 32

2820 GENTOFTE

SÆLGES**Bompresenning**

Fabriksny bompresenning (ikke pakket ud!)

Pris kr 500

Jan. Abrahamsen

arbejde: 31 85 01 26

privat: 31 61 21 84

North Genua

Velholdt racinggenua sælges.

3 sæsoner - KUN anvendt til kapsejlsads og

stadig hurtig. Pris kr. 3.500

Hans Jørn Stuhr D 225

42 23 54 58

KØBES**Ryd kælder**

Et eller to gamle sejl købes - ikke spillere

Tilstand ligeegyldig. Max kr 200 pr stk

Ingrid

35 26 11 49

Fyn rundt - hvorfor er der to?

I nedgangstider for aktive kapsejlende

virker det helt absurd at have flere

kapsejlsads rundt om Fyn. Hvorfor kan

fynboerne ikke finde ud af at arrangere én

i fællesskab?

Måske skulle man bruge den kendte

Spækhugger-metode til at få vished

(modificeret efter Jan Eggers): Man ifører

sig en gammel mastekrave (om halsen) og

et par lysegrønne garbadinebukser med en

livrem. Livremmen spændes omkring for-

staget og sættes i bukserne på normal vis.

Derefter lader man sig hejse op langs

forstæget ved at fastgøre fokkefaldet i

livremmen ved bagen. Når man er nået 2/3

op standser man og styrer ned mod

genuuens skødepunkt. Så tager man et

billede af redakteuren i den ene hånd og af

formanden i den anden og holder dem ud fra sig, således at armene er i en vinkel på 90 grader.

Når man har hængt der et stykke tid har der forsamlet sig en pæn menneskemængde på broen. Disse mennesker vil være overordentlig villige til at besvare ens spørgsmål.

Hvis eksperimentet mod forventning ikke giver resultat kan det eventuelt udføres uden garbadinebukserne, men så skal man forberede sig på problemer med myndigheder og måger.

Ved netop at bruge denne metode i Skagens havn i juli måned har vi nået frem til følgende vigtige konklusioner:

- 1: Det er helt forkert med flere kapsejlsads Fyn rundt og det skal der gøres noget ved!
- 2: Mågerne i nordjylland har kraftige næb.

Danmarks ornitologiske forening ikke har tænkt sig at gøre noget ved mågerne. Men Fyn rundt - i 1994 var der 11 (elleve !!!) deltagende Spækhuggere.

Nu må Spækhuggerklubben tage et initiativ. Vi opfordrer hermed Spækhuggerklubben til at kontakte de andre store klubber som Folkebådene, H-bådene PD'erne og X-erne på formandsniveau. Sammen må de lægge pres på arrangørerne og få dem til at lave én Fyn Rundt, som forener de gode arrangører og de få deltagere. Hvis arrangørerne ikke makker ret må de forsøge at deres medlemmer deltager i den samme sejlsads.

Med venlig hilsen fra Aarhussejlerne